

Thương tiếc một bậc đàn anh đáng kính

Ngày 18/10, từ bệnh viện St Rose Hospital, Hayward (Cali-USA), một tin buồn lại đến với gia đình cựu Sao Biển chúng ta: anh Nguyễn Hoan 57 của gia đình cựu Sao Biển đã từ giã chúng ta để về cùng Chúa. Cho dù sống trong niềm tin vào sự Phục Sinh của Chúa, cho dù biết rằng những ngày tháng đau đớn vì bệnh tật, người đàn anh chúng ta cũng đã có đủ thời gian để dọn mình ra đi bình an và hân hoan đón chờ giờ trở về cùng Chúa và lòng Chúa thương xót sẽ đón nhận anh vào Nước của Người, nhưng với sự nuối tiếc của người trần bản tính xác thịt yếu đuối, chắc hẳn anh em cũng như tôi đều nuối tiếc, đều cảm thấy mất mát một điều gì đó trong cuộc đời mình.

Riêng bản thân tôi, tôi được vào Tiểu Chủng Viện Sao Biển trong niên khóa 59-60, tôi được sống kề cận với nhiều anh em từ lớp 60 trở lên, trong đó có anh Hoan. Hồi đó, tiểu chủng viện chỉ mới có chừng ba hoặc bốn chục anh em, sống với nhau thật đầm ấm chan hòa, thân nhau như ruột thịt đến nỗi năm mươi năm sau tôi cũng còn nhớ đến từng khuôn mặt của anh em cũng như những kỷ niệm đối với các anh. Có lẽ vì lúc đó số anh em cùng sống chung rất ít, dễ gặp nhau, nên tiểu chủng viện chưa có chia khu chú nhỏ, chú trung, chú lớn như lúc tiểu chủng viện phình to ra về số lượng nhân sự cũng như cơ sở vật chất. Chính vì thế sau này gặp lại, những anh lớn vẫn biết đến anh em lớp năm 59, 60 chúng tôi và kể lại nhiều kỷ niệm một thời. Giờ

này tôi vẫn còn nhớ tên và mừng tượng ra được tất cả dung nhan của các bậc đàn anh vào thời kỳ đó. Điều khiến tôi cảm động nhất là khi tôi đến thăm anh Nhơn tại Chợ Mới. Do chiến tranh, đôi mắt anh giờ đã không còn nhìn thấy. Nghe tôi lên tiếng, anh không biết tôi là ai, tôi nói ở Hà Dừa, anh lại nói đúng tên tôi rồi kể vanh vách những hoài niệm. Thật cảm động.

Nói riêng về anh Hoan 57, khi đó anh trông rất ốm yếu, phải nói người cao mà gầy, hiền lành, vui tính. Nhìn lại những hình ảnh do bác Hồ Trí Thức 59 đưa lên mới đây, tôi mới thấy anh vô cùng đẹp trai với vầng trán cao, nói đúng là đẹp trai hơn ngày xưa rất nhiều. Rồi sau này, nghe nói anh đi giúp xứ Hiệp Nghĩa, nơi cha Moussay đưa giáo dân vào lập nghiệp lần đầu tiên. Đây đúng là chỗ rừng thiêng nước độc. Vậy mà người anh chúng ta với thân hình mảnh khảnh ốm yếu vẫn vui vẻ lên đường không nề hà gian khổ, vì sau này anh thường nhắc lại như một kỷ niệm đẹp và rất trân trọng. Có lẽ khi đó chúng tôi ra Huế du học nên không thể gặp anh.

Niên khóa 1972-73, vì không kham nổi thời tiết xứ Huế, ĐC Phanxicô Xaviê đã cho phép tôi rời khỏi Đại Chung Viện Xuân Bích để vào học Đại Chung Viện Cường Để, nhưng đáng tiếc là không gặp anh ở đây (sau này mới nghe nói lại), có lẽ lúc đó anh đã rời trường đại chủng viện. Có thể nói những cựu Sao Biển được cái may mắn học Đại Chung Viện Cường Để chỉ có anh Hoan, cha Luân và tôi.

Giữa năm 1972, tôi hồi tục và học tại Đại Học Cộng Đồng Duyên Hải Nha Trang ngành sư phạm Pháp văn và quen biết chị Hân học cùng lớp (cựu nữ tu Saint Paul Đà Nẵng).

Chị chính là chị ruột của anh Hoan 57. Tôi và chị Hân rất thân quen vì cùng tham gia viết nội san Duyên Hải và sau này cùng ở trong Hội Sinh Viên Công Giáo Nha Trang. Thời gian này tôi mới biết rõ anh Hoan là em ruột của chị Hân. Chính vì thế, năm 1974, khi lớp tôi tốt nghiệp ra trường, người anh con cô ruột của tôi, anh Hai Tấn là người đứng ra chụp những tấm hình kỷ niệm tốt nghiệp cho tôi và chị Hân. Anh Tấn tôi chính là anh rể của chị Hân và anh Hoan. Vì thế, trong những tấm hình chụp lúc tốt nghiệp, tôi có chụp chung cùng với anh Hoan và chị Hân, những tấm hình mà tôi vẫn còn trân trọng gìn giữ cho đến lúc này. Vì thế tôi cảm thấy thân thiết với đàn anh Sao Biển này hơn. Chính anh sốt sắng cho tôi địa chỉ email của chị Hân ở Mỹ.

Phải nói anh là người tha thiết với gia đình cựu Sao Biển rất nhiều, bởi vì dù gần hay trên 70, cũng như các anh Hoàng 57, anh Nhị 58 vẫn lên meo đàn để san sẻ những lời tâm sự, những bài truyện ngắn về nước Mỹ thật hay, thỉnh thoảng tôi thư riêng cho anh để nói về những truyện ngắn do anh post lên. Tôi thường nêu gương anh để nhắc với các bậc đàn anh ở Việt Nam lên meo đàn san sẻ tâm tình. Tôi lại rất thích truyện ngắn nên thường dành nhiều thời gian đọc rất kỹ và không bao giờ bỏ qua bài nào của anh.

Ngày Họp thường niên của vùng Nha Trang (5/2011) tại Vạn Xuân, nơi nhà thờ của cha Minh 66, chỉ có một mình anh ở hải ngoại là người tài trợ cho cuộc họp này. Lòng ưu ái này, tôi cứ nhớ hoài và nhớ hoài và chẳng bao giờ quên. Hội Ngộ 2013, tôi có gửi thư riêng cho anh xin tài trợ và mời anh về dự, anh sốt sắng phúc đáp gửi tiền tài trợ thật nhanh nhưng cáo lỗi không về dự được.

Những năm sau này, vì lu bu công việc, tôi không thấy anh thường xuyên san sẻ những bài truyện ngắn trên meo đàn, nhưng sau này qua thư của anh, tôi mới biết tấm lòng tha thiết của anh đối với anh em cựu Sao Biển. Đọc những emails cuối cùng của anh, tôi cảm thấy tôi thật vô tình đã có thời gian quên mất anh. *Mea culpa, mea maxima culpa*. Xin sao lại các emails của anh gửi ngày 6 tháng 5 năm 2017 để anh em đọc lại và hiểu anh nhiều hơn:

Thư của anh Nguyễn Hoan

2017-05-06 12:15 GMT+07:00 Hoan Nguyen <nguyen-hoanv47@gmail.com>:

Xin được phép mượn meo đàn này để gửi lời cảm ơn đến tất cả các anh em trong Đại gia đình cựu Sao Biển đã ưu ái gọi điện thoại, email hỏi thăm và cầu nguyện cho tôi, người cựu sao biển già 57. Hiện nay đã được xuất viện sau hai tháng điều trị (nhồi máu cơ tim). Đã thấy ánh sáng ở cuối đường hầm. Xin anh em tiếp tục cầu nguyện cho tôi!

Hoan 57

Sent from my iPhone

Thư của tôi (6/5/2017)

Lâu quá không thấy anh lên meo đàn, tưởng anh quên anh em rồi, hôm nay mới biết anh mắc nhiều chứng bệnh. Nói thiệt, mình cũng mong đọc những truyện ngắn mà anh post lên meo đàn. Nguyện xin lòng thương xót Chúa đến với anh luôn. Mong gặp anh tại Nha Trang vào Hội Ngộ 2018. Nếu có thời giờ, anh cố gắng vào Google, click vào Muoicho-doi.info để xem và cầu nguyện. Chúc anh hồi phục sức khỏe

để anh em còn đọc truyện ngắn anh gửi.

Kim Ngân 59

Thư anh Hoan (ngày 6/5/2017)

Chào chú Ngân,

Cám ơn rất nhiều đã gửi đến anh những lời thăm hỏi ưu ái! Hiện anh còn yếu lắm, phải di chuyển bằng walker. Hy vọng sẽ được bình phục! Dù xa mặt nhưng không cách lòng, Anh luôn luôn theo dõi mail đàn cừu Sao Biển. Mong gặp lại anh em!

Thân mến trong tình Sao Biển.

Hoan 57

Đúng là một người anh tràn đầy tình cảm của chúng ta đã về cùng Chúa để nhận lãnh phần thưởng mà Chúa, với lòng thương xót bao la của Người, chắc chắn Người sẽ dành cho anh một chỗ trên Thiên quốc.

Để kết thúc những dòng tưởng niệm người anh Sao Biển đáng kính, tôi mạo muội có ý kiến này. Anh em chúng ta nay hầu hết nay đã 60, 70 trở lên, và thời gian ra đi thì cứ lấy 90 mà trừ ra thì biết còn mấy năm nữa phải ra đi. Rồi kẻ đi trước người đi sau. Tôi có ý kiến, là mỗi khi có anh em nào ra đi, mỗi anh em nên lần một chuỗi Mân côi và trước khi suy gẫm, nên đọc kinh “Chúng con, cậy vì danh Chúa nhân từ cho linh hồn... được lên chốn nghỉ ngơi, hằng xem thấy mặt Đức Chúa Trời vui vẻ sáng láng vô cùng. Amen.” Có thể nhiều anh em đã làm điều này, nhưng chúng ta cần làm thống nhất để thể hiện tình đoàn kết trong gia đình cừu Sao Biển. Anh em Các vùng nên xin một Thánh Lễ cầu

nguyện cho anh em đã qua đời, và thông báo cho anh em trong vùng tham dự, như anh em Nha Trang đã thực hiện vào ngày hôm qua.

Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng đầy lòng thương xót đón nhận linh hồn Giuse vào Nước Thiên Chúa.

Hà Dừa, ngày 20/10/2017

Kim Ngân SB59

